

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות כי תבא - נציבים תשפ"ב • עלון מס': 98

השגחה שבועית

למה הוא מבייש אותי?

סיפר לי יהודי עובדה ממש מרגשת: אני וחברי חיים בידידות כבר הרבה שנים. נתתי בו אמון ושיתפתי אותו בדברים שעליהם לא מדברים עם כל אחד. והנה יום אחד הוא פגע בי, וניצל את כל הקרבה שהיתה בינינו כדי להעליב אותי בענק. משהו שאתה לא יכול לתאר לעצמך. זה מאוד מאוד כאב לי, ממש לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. התחושות השליליות שמילאו אותי היו בלתי אפשריות. אני טיפוס רגוע בדרך כלל, והסערה שפקדה אותי הציקה לי מאוד רציני לחשוב בהיגיון, להסתכל על האירוע במבט ישר ולמצוא בו אי אילו נקודות זכות, אבל הייתי כל כך נסער, שלא הייתי מסוגל לזה.

מה עשיתי? התקשרתי לקו השגחה פרטית והקשבתי לניגון ששרים שם בפתיח, 'אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים'. הקשבתי והקשבתי, השיר נגמר והתחיל מההתחלה, ככה עשרות פעמים עד שנגרעתי וכבר היה לי ברור 'כשמש, שהידיד ההוא הוא רק שליח. יהי' אמר לו קלל'. ה' מדבר אליי, ומה שמוטל עלי זה להקשיב למסר שנשלח אלי משמים. עשיתי חשבון נפש, ניסיתי לחשוב בכיוון של מידה כנגד מידה, ואכן אחרי כמה דקות של מחשבה צף בזיכרוני אירוע מהעבר הלא רחוק כל כך. גם אני פגעתי פעם ביהודי, וזה היה אותו סוג של פגיעה. אמנם אז חשבתי שעשיתי זאת 'לשם שמים', אולם מתברר שצער של יהודי זה עניין הרבה יותר גבוה ממה שרגילים לחשוב. הידיד שפגע בי היה שליח מאת הבורא יתברך, לעורר אותי לפייס את אותו יהודי שפגעתי בו.

ממשיך היהודי ומספר לי: למחרת הרגשתי איך הקב"ה אומר לי, בני יפה חשבנת. למדתי את הגמרא ביבמות (דף קה עמוד ב), המספרת שאבדן, תלמידו של רבי, טעה וחשב כי רבי ישמעאל ברבי יוסי פגע בכבודו של רבו, ואבדן ביישו עבור כך.

הגמרא מסיימת, שמיד הקב"ה שילם לאבדן מידה כנגד מידה, ואבדן נצטרע, וטבעו שני בניו ביים.

כאן מסיימת הגמרא את הסיפור במימרא: אמר רב נחמן בר יצחק: ברוך הקב"ה הרחמן שביישו לאבדן בעולם הזה.

אמרת, ברוך ה' האב הרחמן שעורר אותי בעולם הזה, ובפרט עכשיו בחודש אלול, כדי שאספיק את הפיוס עוד לפני ראש השנה.

כששומעים סיפור כזה אי אפשר שלא להתפעל, מי כעמך ישראל! לראות איך שיהודי מחפש עצה כדי לחשוב את המחשבות הנכונות, ואיך שהוא נכנס למהלך כשבסופו של דבר הוא מודה על הרעה כי הוא רואה בה טובה גדולה ועצומה. תראו מה זה כוח של אמונה!

שנוכה כלונו להתפייס זה עם זה ולשוב בתשובה שלמה. שתהיה לכולנו שנה של אמונה ושמחה.

שבת שלום ומבורך, פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

כי אין להשם מעצור להושיע...

להילחם בנו, הגיבורים והחזקים, המצוידים בכלי המלחמה המשוכללים ביותר?! כך הם היו מחרפים ומגדפים, ולזאת יונתן כבר לא יכול להסכים. הוא קרא לנערו נושא כליו ואמר לו, 'נעלה להילחם בהם!' ואז, מעמקי לבבו הטהור, בביטחונו העז באלוקי ישראל, הוא חצב את הפסוק שרבינו בחיי מזכיר כאן: **"כי אין להי מעצור להושיע ברב או במעט"** (שמואל א' י"ד ו'). אצל בורא עולם העניין של הכמות אינו קובע, לא משנה לו אם יש לנו רק חרב אחת או אלפי חרבות, אם יש רק שני אנשים או מאות אלפים. מעטים כרבים וחלשים כגיבורים. הוא יכול להושיע בכל אופן שהוא, ברביבו השתדלות כמו במיעוט השתדלות, בסיבה ידועה או בסיבה שאינה ידועה לנו. יש לו את הדרכים שלו, ואנחנו יש לנו רק לבטוח בו. רק זה!

יונתן קבע סימן, שאם הפלישתים מזמינים אותו להילחם עמם, הרי זה אות שה' נותן אותם בידינו. ואכן כך היה. הפלישתים הבחינו ביונתן ובנערו וצחקו. הנה, היהודים יצאו מהחרוים שבהם התחבאו ובאו להילחם בהם... הם קראו **"עלו אלינו"**, ויונתן הנחית עליהם מכה אחת, שעל ידה נפלו עשרים איש מפלישתים. ההפתעה היתה כה גדולה, שהפלישתים איבדו עשתונות. הומוה גדולה נעשתה במחנה, **"ותרגו הארץ ותהי לחרדה אלוקים"**, והחרבות, שעל ידן התכוונו להרוג בישראל, הופנו זה כלפי זה, חרב איש ברעהו. **"ויושע ה' ביום ההוא את ישראל"**.

איך הגיעה ההצלחה הגדולה - על ידי הביטחון של יונתן. בלי שום היגיון, בלי שום רעיון, ללא כל סיכוי, ועם אמת אחת: ה' יתברך אתנו! והנה הדברים הנפלאים של הרלב"ג: **"זה הסיפור כולו בא להורות כי לא חרוב ובחנית יושיע ה', הלא תראה כי יהונתן לבדו עם נושא כליו היו כנגד החיל הרב הזה ונתן השם תשועה גדולה בידי"**.

ומאז ועד היום אנחנו נאחזים בפסוק הנפלא שיצר יהונתן בעת המלחמה. יודעים שמלך כל העולם יכול לסובב כל סיבה כדי להושיע ולשלוח פרנסה וכלכלה, ברכה והצלחה, רפואה וישועה לכל ברואי.

שנוכה לראות זאת עין בעין, אמן ואמן! (מתוך שיעור 119 בשער הבטחון)

אדם הולך בחום המדבר, וצימאון גובר. כעבור חיפושים אחר מקור מים, הוא מוצא בור של מים שאינם צלולים ואינם מתוקים. ההלך אינו עושה חשבונות, וממהר ללגום מהם כוס אחר כוס, עוד ועוד, עד שהוא כל כך מלא במים, שאינו יכול להכניס עוד טיפה אחת נוספת.

הוא מתקדם הלאה בדרכו, ואחרי עשר דקות מתגלה מול עיניו מעיין נובע של מים צלולים ומתוקים, בריאים ומזינים. הוא רוצה לטעום מהם, אולם אין לו כל אפשרות ליהנות מהם, כי הוא כבר מלא עד אפס מקום מהמים הגרועים ששתה קודם לכן. כמה הוא מצטער עכשיו על פזיזותו! אדם עם שכל בראשו, שותה מים כאלו של 'בדיעבד' רק כדי צרכו.

משל זה מביא רבינו כדי להסביר את החיסרון בכך שאדם עובד קשה מאוד כדי להשיג סגולה נכבד אליו יודקק בעתה, וזאת כי הוא בטוח שרק באופן הזה יכול הכסף להגיע אליו. נראה לו ש'בור המים' בו הוא נתקל עכשיו, הוא הבור היחיד שממנו יוכל לשתות, שרק מכאן תצמח לו פרנסה, בעוד שיתכן שלא הרחק מנקודת זמן זו, שבה הוא נמצא עכשיו, ה' ישלח לו דרך קלה ומוצלחת בהרבה להשיג את צרכו. הקב"ה גדול מאוד מאז, הרבה יותר ממה שניתן להעלות על הדעת של האדם הכי מעמיק, וישועתו עשויה להגיע מהמקורות הבלתי צפויים ביותר.

בימי שאול עלו הפלישתים למלחמה על ישראל. הם היו עם רב מאוד, שלושים אלף רכב וששת אלפים פרשים, שהתפרשו על גבול הארץ וחיוכו לשעת כושר כדי לקום למלחמה על יושבי הארץ. לעומתם, יוצאי הצבא היהודים המוכנים למלחמה היו רק כשש מאות איש, כשלאף אחד מהם אין חרב. זאת מפני שהפלישתים לא הרשו לייצר כלי נשק. רק לשאול וליונתן היו חרב וחנית, אותם הביא להם מלאך מהשמים.

המצב היה כל כך קשה ומתוח. היה ברור שהפלישתים עומדים להמיט שואה על יושבי הארץ, בזמן שליהודים אין כל דרך להתגונן. אבל יונתן לא יכול לסבול את המצב הזה, כי הפלישתים השמיעו דברי כפירה. 'אתם אומרים שאין כוחכם אלא בפה, שאתם מתפללים לאלוקיכם והוא מושיע אתכם. הא?! איך בדיקו?! באיזו צורה נראה לכם שתוכלו

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

אלוקים אוהב אתכם

מספר אברך מאחיסמך: כבר בתחילת השבוע החלטנו להזמין אורח לשבת. ואכן קרוב משפחה ניאות להיענות להזמנתנו, והגיע לביתנו לסעוד וללון, ולענג יחדיו את השבת. נראה שבני בן השנתיים התרגש מאוד מהאורח החשוב והוא השתולל כהוגן, עד שבלייל שבת הוא נפל, כשראשו נחבט בעוצמה רבה. זה היה מבהיל מאוד, ונוצר חשש אמתי לפיקוח נפש. אשתי יצאה במהירות עם הילד למצוא הסעה לבית החולים הקרוב, ואני נשארתי בבית. כאן ראינו איך שהאורח היה שליח טוב, לנהל יחד עמי את שולחן השבת, ולהנעים לילדינו הגדולים יותר. גם במוצאי שבת הוא היה לעזר, כאשר יצאתי מיד לבית החולים, והוא נשאר להיות עם הילדים.

בבית החולים מספרת לי אשתי סיפור פלא. הפעוט עבר את הבדיקות הדרושות, ובסייעתא דשמיא התברר שהכול בסדר. בסיום העניין קרא לה הרופא - יהודי גלוי ראש שאינו שומר מצוות עדיין - ורצה לתת לה מכתב שחרור. אמרה לו אשתי, "עכשיו שבת, וממילא איני מתכוונת לחזור הביתה לפני מוצאי שבת. גם אתה יהודי, וחבל שתחלל את השבת בשביל מכתב שחרור. בבקשה, תכתוב לי את המכתב בלילה". אבל הרופא טען שאי אפשר לדחות זאת. חדר המיון עמוס, צריך לפנות את האנשים והוא מוכרח להתקדם עם זה.

אשתי יצאה מהמיון בלב כבד. היה לה אכפת מאוד שיהודי יחלל שבת בשבילה, אבל מה יכלה לעשות? הרי היא השתדלה כמה שיכלה. במוצאי שבת ניגשה לרופא לבקש את מכתב השחרור, והנה, הרופא תופס את הראש ואומר לה: "שכחתי לגמרי מהמכתב שלכם! חכי". הוא נכנס למשרד וכותב מההתחלה מכתב שחרור. כשהוא יוצא הוא אומר, "היה היום באמת עומס גדול בחדר מיון. מיד כשנכנסתי למשרד קיבלתי קריאה, ועד עכשיו לא התפנית להכין את המכתב. אני מוכרח לומר דבר אחד: אלוקים אוהב אתכם!"

שמחתי מאוד על שנמנע חילול שבת, ואני מקווה שהרופא יבין שאלוקים אוהב לא רק אותנו, אלא גם אותה, והזכות של מניעת חילול שבת תעמוד גם לו, ונזכה כולנו לשמור שבת כהלכתה. (יום ראשון פרשת עקב תשפ"ב, בוקר / סיפור מס' 29255)

אנא מסדר הכול

זה כמה חודשים שאני מגסה להנפיק ויזה לארצות הברית. אם יש בין הקוראים מישהו שמעוניין לנסוע בעוד שנה לארה"ב, אם היא תחזיק מעמד עד אז, ההמלצה שלי היא להתחיל את ההשתדלות בעניין כבר היום, כי על פי דרך הטבע, צריכים רחמים רבים עד מאוד כדי לקבל ויזה תוך שנה. אצלי העניין היה דחוף יותר, ולכן יצרתי קשר עם כל מיני סוכנים ועסקנים, אבל לא מצאתי מישהו שיסייע לי במחיר סביר. בשלב מסוים נתן לי חבר שם של סוכן שלוקח מחיר הגיוני. הוא דווקא השתדל, וסיכמנו שהוא יסדר לי תור בשגרירות תוך כמה ימים. השגרירות כנראה לא שמעה על זה, כי אחרי כמה ימים, כשהתקשרתי אליו, הוא אמר לי שהפסיקו לשחרר תורים בשגרירות, ושכרגע אין לו מושג מתי יתחדשו התורים.

עמדתי אובד עצות, וכך התהלכתי מודאג עד שנקרה אל דרכי אברך נחמד, חבריה'מן מהסוג שיועד להיזיז עניינים. הוא עוסק בצרכי ציבור ועוזר להרבה אנשים. הפעם הוא נמצא בעיצומו של פרויקט, והוא - להשיג ויזה ליהודי שזקוק לה לצורך מסוים. "התקשרתי לסוכן", הוא אמר לי, "ובשביל להקדים לי את הויזה הוא דרש לא פחות מחמשת

על קביעות לא מוותרים

מספר יהודי מבית משמש: בעבר הייתי סופר סת"ם וכתבתי מזוות. הייתי לומד בכולל, ובערב כותב. באחד הימים החברותא לא חש בטוב, והודיע לי שהיום לא יגיע לכולל. אמרתי לעצמי, שאם אין לי עם מי ללמוד, אנצל את הבוקר לכתובת מזוהה. כל אותו הבוקר ישבתי וכתבתי, והנה לקראת הסיום אירעה לי תקלה שמעולם לא קרתה לי, לא לפני כן וגם לא אחרי כן: החסרתי אות במילה, ואחר כך כתבתי את שם ה'. הדין הוא שאם החסירו אות בכתובת מזוהה, יש למחוק את כל השורה ולכתוב אותה שוב. אבל כאן לא יכולתי למחוק, שהרי כתבתי כבר את שם ה'. המזוהה פסולה ללא תקנה, ומקומה בגניזה. לא הרווחתי שקל אחד על עבודתי הבוקר! הבנתי את המסר: בזמן שנועד ללימוד, לא עוסקים בדברים אחרים.

החברותא לא הגיע גם למחרת, ועם כל זאת יצאתי לתחנה לכיוון הכולל. אלא שהאוטובוס חלף על פני ונאלצתי לחכות לבא אחרי. המשכתי לחכות עד בוש. ניסיתי לעצור טרמפ, אבל אף אחד לא התנדב לקחת אותי. חצי שעה עברה, ולפי תקנון הכולל, אם מאחרים בחצי שעה כבר לא מקבלים את המלגה על אותו יום. אוטובוס אין לי, חברותא אין לי, גם כסף לא אקבל על היום הזה. אם כן, מה יותר טוב מלהיכנס לחדר העבודה ולכתוב מזוהה?

הלכתי הביתה, פניתי לחדר, וכאשר אני עומד ליד הדלת אני תופס את עצמי ואומר: הרי כבר יש לך ניסיון בזה. ראית שאתמול לא הרווחת מאומה מהעבודה על חשבון הלימוד. לא מתאים לך לחזור על טעות פעמיים.

מיד עשיתי אחרת פנה. מה לי כסף, מה לי חברותא, בשעות האלה אני לומד ויהי מה. חזרתי לתחנה, ומיד הזדמן לי רכב שלקח אותי עד פתח הכולל ממש. ישבתי ולמדתי כשעה וחצי, והנה ניגש אליי יהודי ואומר לי, שהיום הוא יום הזיכרון של אחד מנדיבי הכולל, והוא שואל אם ביכולתי להצטרף למניין שיעלה לקברו. כל מי שיגיע למניין, יקבל נתיבה נאה.

נענית להצעה, הגעתי לבית העלמין הסמוך לבית משמש, וקיבלתי ארבע מאות ש"ח, סכום קרוב לזה שהייתי מקבל על כתיבת מזוהה. המעשה הזה לימד אותי מסר לכל החיים: על קביעות של לימוד לא מוותרים, ומקביעות של לימוד לא מפסידים. אעשה את המוטל עלי, ולעניין הכסף, הרבה דרכים למקום לשלוח לי את ברכתו. (יום שלישי פרשת ראה תשפ"ב, לילה, סיפור 3 / סיפור מס' 29478)

תפילה אחת שווה אלף תמונות

לדידה של אחותי ישבו והסתכלו בתמונות, ונהגו לראות את עצמם תינוקות קטנים בעריסה. אחת הילדות שמה לב שאין באלבום תמונות שלה כתינוקת. איזה הוכחה תהיה לה שגם היא היתה פעם תינוקת בבית הזה? מי יודע, אולי היא בכלל מאומצת? היא ניגשה לאמא שלה ושאלה, "אמא, איפה התמונות שלי מאז שהייתי תינוקת?"

ענתה לה האם: "כשאת נולדת עשינו לך תמונות נהדרות. היית תינוקת מתוקה-מתוקה, אבל כרטיס הזיכרון שבו צילמנו אותך נאבד לפני שהספקנו לפתח את התמונות". הילדה הצטערה לשמוע, אבל רק לרגע קצר. היא מיד

רוצים שנה טובה? רוצים לזכות בשפע של ישועות?

המתכון המנצח!

שרבבות מעידים שבזכותו זכו לראות ישועות קחו שותפות בהפצת אמונה וביטחון ותתברכו - בשנה של שפע שנה של פרנסה שנה של נחת באו תזכה גם אתה, להפיץ אמונה בכל הארץ וגם להיושע בישועות פרטיות!

שנתך נאמן

ב-52 ש' לחודש קיימת זכות חלוקת עלונים בשני בתי כנסת! התורם יכול להעביר שני עותקי חובת הלבבות, על ציון בעל 'חובת הלבבות', בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים ובליל ערב ראש חודש.

מבקשי אמונה

ב-26 ש' לחודש קיימת זכות חלוקת עלונים בבית כנסת! התורם יכול להעביר שני עותקי חובת הלבבות, על ציון בעל 'חובת הלבבות', בערב ראש השנה ובליל ערב ראש חודש.

קדיה נאמנה

ב-180 ש' לחודש קיימת זכות חלוקת עלונים בשכונה שלמה, ובה שבעה בתי כנסת! התורם יכול להעביר את שמות כל בני משפחתו לחפזית הרבנים מדי יום, ולתפילה על ציון בעל 'חובת הלבבות', בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים ובליל ערב ראש חודש.

אדיבנות אי ידיע

ב-104 ש' לחודש קיימת זכות חלוקת עלונים בארבעה בתי כנסת בישיבה! התורם יכול להעביר את שמות כל בני משפחתו לחפזית על ציון בעל 'חובת הלבבות', בערב ראש השנה ובליל ערב ראש חודש.

אלפים שקלים". הוא המשיך ותיאר לי איך הוא פנה לזה שיפנה להוא ויקדם את פלוני שיידבר עם אלמוני. הוא פרש בפניי תכניות שלמות, ואני קיבלתי חלישות הדעת. כל כך הרבה צריך לעבוד בשבילי ויזה לאמריקה, הלואי שהיה לי כזה מין מאכער שיארגן לי את הכול! ברגע הזה תפסתי את עצמי ואמרתי: נו, וכי אין לי מי שיעשה לי הכול? הרי אני הבן של בורא עולם, המנהל ומשגיח ועושה לכל המעשים. הוא אבא שלי, והוא ידאג לי. התחזקתי כל כך במחשבה הזאת, ממש נאחזתי במציאות הפשוטה והברורה: הקב"ה יסדר לי הכול. רגע אחר כך מתקשר אליי הסוכן שאתו דיברתי לפני כמה חודשים. הוא אומר לי, "יש לי בשבילך למחר תור בשגרירות. תוכל להגיע לשם?"

"בוודאי, מה השאלה".

לשאלתי כמה זה יעלה לי, הוא נקב במחיר של לא יותר מכמה מאות שקלים. מיד התקשרתי לאברך שאתו דיברתי לפני כן, כדי ליידע אותו על הסוכן שמסדר ויזות במחיר נמוך. אבל זה כבר הכיר אותו. "הוא דורש כמה אלפים", אמר לי האברך, "דיברתי איתו כבר". ראיתי בכך שיעור חי באמונה וביטחון. למה ממנו מבקשים אלפים וממני רק מאות? איך פתאום יש לי תור? ההסבר פשוט: אבא שלי יסדר לי הכול.

(הביטחון היומי, יום חמישי פ' ואתחנן תשפ"ב)

בזמן שהתפללתי

אני מספק לקבלנים חומרי בניין. העבודה שלי משמעותית מאוד להתקדמות של כל פרויקט קטן או גדול, ואני מוכרח להביא את הדברים בזמן. העבודה שלי מתבצעת בפועל באמצעות פועלים גויים שמביאים את המוצרים ומשנעים אותם ממקום למקום. גויים אלו מתחילים את יום העבודה שלהם מוקדם מאוד, ולכן תפילת שחרית אני מתפלל בכל יום בהנף החמה. קבלה חשובה קיבלתי על עצמי, שלא לשוחח לפני התפילה בשום עניין, קל וחומר שלא בענייני עבודה, וקל וחומר בן בנו של קל וחומר - שלא לשוחח עם גוי.

בסייעתא דשמיא כבר כמה שנים אני עומד בקבלה זו, וברוך ה' היא הביאה עמה רק שפע וברכה. ביום שישי ערב שבת נחמו, קמתי מאוחר. הפסדתי את התפילה בהנף, ועמדתי להתפלל במניין שחרית בשבע וחצי. כמה דקות לפני התפילה אני מקבל טלפון מהגוי שעובד איתי. זה הלחיץ אותי, כי הטלפונים מגיעים רק כשיש בעיות. אם הגוי מתקשר, זהו סימן שהוא לא מסתדר ועלי לכוון אותו. היום הוא צריך להביא לי חומרים בשביל פרויקט גדול שחייב להסתיים בזמן נקוב, ואם הוא לא מצליח לעשות זאת - הוא עלול לעכב את כל הבנייה, ולגרום לשרשרת של תקלות.

לא עניתי לו. הצלצול נדם, ואני מגלה שהגוי השאיר הודעה דרמטית: "אף פעם לא עשיתי כזאת עבודה כמו שאתה רוצה עכשיו, ואני לא יכול לעשות כלום!" עמדתי בניסיון קשה, תרחישים על מה שעלול לקרות עברו לי בראש. ידעתי שאני צריך ישועה גדולה, אבל אזרתי עוז והחלטתי שאיני עוזב את מנהגי הטוב. זכרתי איך רש"י מפרש את הנאמר בתהלים פרק י"ח, "מהולל אקרא ה'" - "אף לפני התשועה אני מהלל, לפי שבטוח אני שאיושע". התחזקתי מהפירוש הנפלא הזה, וביקשתי מה' שהראש שלי יהיה במקום ואוכל להתפלל אליו כראוי.

אחרי התפילה התקשרתי לגוי ושאלתי אותו: "מה הבעיה?" והוא ענה לי: "אין בעיה. הכול הסתדר!" בזמן שהתפללתי הוא ניסה לפתור את הבעיה בכוחות עצמו, ואכן הצליח בסייעתא דשמיא. הודיתי לה' הודיה כפולה: הן על כך שהעניין הסתדר, והן על כך שלא ידעתי לפני כן מהו בדיוק העניין, שכן אם הייתי עונה לגוי לפני התפילה ושומע ממנו במה מדובר, הייתי מעמיס על עצמי לחץ מיותר והרבה כאב ראש.

בסייעתא דשמיא, הפרויקט כולו הגיע לסימונו תוך התגברות על תקלות ממש מעל הטבע, ברוך הוא וברוך שמו.

(מוצאי שבת פרשת ראה תשפ"ב, אידיש, סיפור 1 / סיפור מס' 30188)

אמרה: "מה הבעיה? אני אתפלל לה, והוא יעשה שנמצא את התמונות".

אחותי ניסתה להסביר לה שאין לכך כל סיכוי. "את זוכרת שלא מזמן עברנו דירה. כשעברנו חיפשנו את כרטיס הזיכרון בכל הבית, בכל הארונות, בין כל הפצצים, ולא מצאנו אותו. איך את חושבת שבדיוק עכשיו, אחרי שאנחנו כבר גרים בעיר אחרת, נוכל למצוא את הכרטיס?"

אבל הילדה התעקשה: "ה' יכול לעשות הכול, ואני אתפלל אליו". למחרת מצלצל הטלפון בבית, ועל הקו השכנה מהדירה הקודמת. השכנה מתנצלת ומתנצלת, ומסבירה שהבת הקטנה שלה התחתנה כבר מזמן, ויש לה רק בנים, ומאז שהבת האחרת על ענייני פוטו ושות' פרהה מהקן, היא אף פעם אינה מגיעה לפוטו, ולכן זה התעכב עד עכשיו. כבר לפני כמה שנים היא מצאה כרטיס זיכרון, אך לא טרחה לבדוק מה הוא מכיל. בדיוק אתמול היתה צריכה להגיע לפוטו, והחליטה לקיים מצוות השבת אבדה ולבדוק אם היא מכירה את האנשים שמצולמים בכרטיס הזיכרון. מה מאוד התפעלה לגלות שזהו כרטיס של השכנים. "ביקצור", היא מסכמת, "הכנסתי את הכרטיס למחשב של הפוטו, ואני מגלה שם אתכם. תוכלו לשלוח משהו לקחת את הכרטיס?"

הטלפון הזה השאיר את אחותי בפה פעור. פלא כמעט בלתי אפשרי התרחש ברגע זה לנגד עיניי, בזכות תפילה אמיתית מעומק הלב של ילדת גן קטנה, שבטוחה במאת האחוזים שאבא שלה שבשמים יענה לה, כפי שאכן היה!

(יום רביעי פרשת כי תצא תשפ"ב, בוקר / סיפור מס' 29733)

מה שמגיע - יגיע

אני גר בבית שמש ועובד בבני ברק. נכנסתי לכולל לחצי יום, וזהו הקביעות עתים לתורה שלי. באחד הימים בהיותי בכולל, נכנס לשם יהודי שרצה לתת מאה שקלים לכל אחד מהלומדים שיאמר תהלים לזכות חולה מסוים. מכיוון שידעתי שהזמן שלי לחוץ, ולא היה לי ברור שאצליח להשלים את ההתחייבות, לא לקחתי את הכסף. באותו יום, לפני שאני חוזר מהעבודה, פוגש אותי יהודי בבני ברק ומבקש ממני: "תוכל להעביר בשבילי חבילה לבית שמש?"

לא ששתי לעשות זאת, כי ראיתי שאחוזר מאוחר בלילה ואצטרך למהר הביתה, אבל בשבילו העניין היה דחוף מאוד. "תעשה לי טובה", הוא ביקש, "אני מוכרח שהמשלוח יתבצע היום. אתן לך מאה שקל בעד זה".

נדדמתי. הקב"ה רצה לתת לי מאה שקלים, בצהרים דחיתי אותם, והנה באותו ערב הם הגיעו אלי מכיוון אחר.

אותו סיפור קרה לי שוב כעבור שבוע. ראש הכולל קרא לי ושאל: "האם תרצה לקחת כסף מהכולל? תוכל לקבל שמונה מאות שקלים בכל חודש?"

התשובה שלי לא היתה כל כך פשוטה. הרי אני עובד לפרנסתי, וכל הסיבה שנכנסתי לכולל היא כדי שזו תהיה הקביעות עתים לתורה שלי. לא רציתי לקחת כסף על לימוד תורה, ומצד שני - שמונה מאות שקלים נוספים יכולים בהחלט להועיל לי, כשמצב הפרנסה אצלי הוא לא מהמשופרים ביותר. היה לי קשה להחליט, אך לבסוף הודעתי שאיני מעוניין בכסף.

שבוע לאחר מכן קרא לי המעביד הודיעי: "חשבנו על כך שבכל יום אתה נוסע ברכב מבית שמש לבני ברק, ואנחנו רוצים לשלם לך על הדלק".

כמה תהיה התוספת בכל חודש? נישחתם נכון, שמונה מאות שקלים!

(מוצאי שבת פרשת ראה תשפ"ב, סיפור 1 / סיפור מס' 29544)

לך לעולם את רישיונותי בענין הכספים. יחילי עלם ונחמו: עולם של אמנות, רים שיש ברם. הפלא הוא שלאחר מספר שבועות של התחזקות באמונה, מצאתי את דיוק בשנת טובה.

וגם תזכה לישועות!

רוח טוב

אני מתגסק במכירת ד"ר. התקופה האחרונה היתה מאוד קשה. הכול היה נשן. אין סלופים ואן עסקאות. ביום שישי האחרון ראיתי את העלן. רציתי להוסיף וכוות, ובקבוצה ביקשתי לראות את שיעור ה' עוד היום. ביקשתי ראו זה סלא. בתוך חצי שעה נכנסה עסקה שנסגרה. מיד הבטחתי תרומה לשלומם בתי כנסת נוספים, בבקשה שהשפע יאשיך. ואכן כן היה. ביום ראשון גטרתי עוד עסקה. ראיתי שדמברי בעסקה שמתלמה. והחלטתי לתרום באופן קבוע מדי חודש בחודש של 180 ש"ח עבור

ע"ה הסצת אמונה אתה מחיה נפשות!

הארתם לי את החיים

הייתי במצב כלכלי קשה מאוד. הלחץ הכריע אותי, ולא הצלחתי להתרכז או לעשות משהו. כאשר נקלע ליד עלון "השגחה פרטית", אורו עיני. הספחתי לכן אדם חדש. החלתי ללרשש שיש לי בנשום אבא שדאג עבורי. כ"ה יחזיתי לשפית. לחום מל' לחיים, והעיקר הוא שזכיתי להתחזק באמונה. תודה לכם.

עון הצלה

הבן שלי היה מאושפם ביבית חולים. במקביל לבני האנאק מיסורים, גם נשם מאוד שבור ומלא בכאב. כאשר נחשפתי לטעולת שלכם, היה זה עבורי כעונ הצלה. קיבלתי חיזוק, תשמישי הלאה בהפצת האמונה. אור האמונה

עד אל זמן הייתי בחור בכלי השידוכים. חברי התארוס בזה אחר זה, ואני עדין צפיתי לישועה. כלום אל התקדם. זה היה סיט. הצבצבת והטחלתה עלי. ברגע שהתחברתי

אל תחמיצו!!!

להזכרת שכם על ציונו הק' של בעל החובות הלבכות! עברב ראש השנה וביום המסוגל ערב יום הכיפורים

התקשר עכשיו 02-6313-742

או בעמדות נדרים פלוס על שם "השגחה פרטית"

השגחה פרטית

לכל יהודי בכל פינה

כ"כ יהודי יכול לשנות את חייו לטובה מתוך אמונה בהשגחה פרטית!

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 48

אני קורא את העלונים בקביעות וגם מאזין לקו. נחשפתי לחיים מסוג אחר. אנשים שחיים חיי אמונה וביטחון, ובכל דבר העובר עליהם הם רואים את ההשגחה ויודעים שהוא מאת ה'. חיייהם מאושרים עד למאד, ומתקיימים בהם דברי הכתוב "ברוך הגבר אשר יבטח בה' וגו'. שאלתי היא, איך גם אני יכול להתחבר לכך, שיהיה לי חיי אמונה וביטחון אמיתיים, ועליל יהיו הדברים מהשפה ולחץ בלבד?

צריך להתרגל, על כל דבר שבא לומר שהוא מאת ה'. העבודה שלנו היא לעשות זאת בדברים הקטנים, וכך נוכל גם בזמנים של ניסיונות קשים לזכור שהדבר בא מאת ה'.

הרב לוי וייס מבית שמש והרב אברהם ברוך בש ממודיעין עילית: כדאי לקבוע שיעור בלימודי אמונה וביטחון, להעמיק בדברים ולפתחם. למשל בעניין שהקב"ה אוהב אותנו, להתעמק בזה ולעשות את זה מוחשי. כך בעזרת ה' מגיעים לחיים אמיתיים של אמונה. כך גם כדאי לחשוב בכל מה שעושים שזו רק השתדלות, והכול הוא מאת ה'.

הרב יצחק בנדוב מרחובות: ידוע ומפורסם מה שאמרו צדיקים לומר 'פסוקי ביטחון'. על זו הדרך אפשר בעת התפילה להתעמק בפסוקי הביטחון שבה, כגון כשאומרים "בידך לגדל ולחזק", "אל תבטחו בנדיבים" וכו'. וכך בכל ברכה שמברכים, לאומרה בכוונה. כמו כן ידוע מה שאמר החזון איש זיע"א, להתרגל לבקש כל דבר קטן כגדול מה'. דברים אלו מחזירים את התחושה שהקב"ה אתנו על כל צעד ושעל.

הרב אהרון בייפוס מרכסים: לאחרונה התפרסמה סגולת אמירת "מזמור לתודה". הדבר מאוד מועיל להחזיר אמונה וביטחון, וקשר עם ה' יתברך. זאת על ידי ההודאה על כל דבר שקורה לנו, ובצורה הדברים הטובים. גם כשיש קשיים, צריך לחפש את ניצוצי האור ולהודות עליהם.

הרב מני דרחי מרמת גן: הבסיס הראשון שמאפשר את הביטחון בה', הוא ביטחון בה' ללא תנאי וללא שום תלות. כך בכסף, בבית ובכל שאר הדברים שאנו רוצים שיתוספו לחיינו. אם תהיה אמתי עם עצמך ותחליט שאתה באמת רוצה רק את קרבת ה', בעז"ה תזכה להגיע לכך.

שאלה לעלון 100

רציתי ללכת לבקר חבר שלא חש בטוב. כשהגעתי לתחנה הבחנתי שהאוטובוס חלף בזה הרגע. התלבטתי וחשבתי: אולי זה סימן שהקב"ה אינו מרוצה מתכניתי ועלי להימנע ממנה, או שאולי חרף הקושי צריך להסתכל על זה כעל ניסיון ולהמשיך בעשייה? והדבר נוגע להרבה עניינים: אולי כשנעדרים קשיים, זהו סימן משמים שיש להרפות מלעשות את הדבר הזה?

א.ד.א. מירושלים

נסיונות שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שעות 5x3 (לאחר בחירת השפה) | [מ]ן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם מל שם ושם עיר יום ראשון פרשת ויך. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

ראש השנה הוא יום של שמחה. אנו סמוכים ובטוחים בה' הטוב והרחום, כי יוציא היום לצדק דיננו. גם אלו שיש בצקלונם עבירות, כל עוד הם סמוכים ובטוחים, כן יהיה, ויצאו זכאים בדינם. עצם הדבר שהוא 'סמוך ובטוח', הרי זה אומר שהוא בעל ביטחון, ואין לך זכות גדולה ליום הדין, כזכות העומדת לבעל הביטחון. סגולת היום - ביטחון בה'. שמחה בה'.

הסבא מסלבודקא, בתחילה היתה שיטתו שצריכים לעמול על שבירת המידות. בהמשך שינה דעתו ואמר כי צריכים לעמול על עין טובה. הוא היה אומר: בעל עין טובה יוצא זכאי בדינו.

אכן כן, זאת עבודת היום, לדון את חברו לכף זכות. להסתכל על כל בר ישראל בעין טובה. איתא במדרש (ויק"ר כא, ה): אם עשית חבילות של עבירות - עשה כנגדן חבילות של מצוות. והרי יש חבילות של עבירות, ומנין נביא חבילות של מצוות? אך אם האדם נכנס לבית המדרש ורואה יהודים לומדים, יהודים מתפללים, יהודים גומלים חסדים - והוא מסתכל עליהם בעין טובה ומערך אותם, הרי יש לו מכך אלפי זכויות. חבילות-חבילות של מצוות. וכאשר אדם אוהב ומערך קהילה שלמה של ישראל, הרי יש לו מיליוני מצוות.

זאת היתה עצתו אמונה של הסבא מסלבודקא בימי הרחמים והסליחות. לזכות בדין על ידי עין טובה. בנובהרדוק שכללו את השיטה עשרת מונים. לא רק להסתכל בעין טובה על בני ישראל, אלא דייקא על השנוא עליך. הבר פלוגתא שלך. עליו תבטי בעין טובה,

קודמת מתוך שיעור המופלא של הרח"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקוד העצה של ה'סבא' לזכות בדין

ואתו תדון לכף זכות. תתחיל עם אלו, ומשם תתקדם לדון את כל ישראל לכף זכות. הגה"צ רבי דוד בלייכער זצוק"ל, היה מגדולי תלמידי נובהרדוק וראש ישיבת בית יוסף במעזריטש. פעם אחת הגיע אליו מכתב מלא בגידופים, דברי נאצה וחירופים, נגד שיטת נובהרדוק. אחד מהתלמידים לקח את המכתב, הניחו על שולחנו, יצא והציץ מבעד לחור המגעול, לראות מה תהיה תגובתו. ר' דוד לקח את המכתב לידו, עיין בו ופניו הלבינו מרוב תדהמה. כאשר יצא מחדרו, הבחין בבחור שהניח את המכתב ושאלו: אתה מכיר את כותב המכתב? והמשיך ואמר: כולו טוב, הוא איש טוב וכוונתו לטובה, ושיבח וקילס את האיש ההיא.

זאת היתה דרכה של נובהרדוק: הטבה במקום הקפדה, עין טובה חלף עין רעה. ביום הראשון של ראש השנה, מקפידים רבים לומר את כל ספר התהלים שאמרו דוד המלך עליו השלום. זאת אכן סגולה גדולה. אך בנובהרדוק העדיפו לידבק במידותיו של דוד המלך, ובימי הדין להגביר את מידתו של דוד, שהיה טוב עין, כנאמר (שמואל א טז, יב): "יפה עינים וטוב רואי".

כפי שמחליטים בבית דין של מטה, כך פוסקים בבית דין של מעלה. זאת עצה טובה לזכות בדין: לחשוב כל היום אך טוב על ישראל, להגיד בפה מלא דברים טובים על בני ישראל. ומידה כנגד מידה ייאמר עלינו בבית דין של מעלה, ונצא זכאים בדין להיכתב בספרן של צדיקים גמורים לחיים טובים ולשלום.

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר ודוג' איריס נועה בת סוליקה יוצי"ח שיחי

שותפות בכל החיזוקים באמונה בכולל העולמי השגחה פרטית

לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו,

יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו,

פעמיים בת מלכה וכל משפחתה

להצלחה בכל העניינים,

משה בן מלכה

לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלונים ל-115 בתי כנסת

לזכות מאיר בן הינדא חנה

לזיווג הגון בקרוב ממש

עלונים ל-50 בתי כנסת

לרפואת הענא חיה מרים בת חנה רחל

עלונים ל-40 בתי כנסת

לע"י הנה"ח מאיר שמעון בן יבלחטי"א ר' אביתר

נלבי"ע ב'י אלול תשפ"ב

להצלחת אילת בת רחל, בצלאל בן שודיה

לקיימת דירה בקרוב ובריאות לכל המשפחה,

לזכות מיכל בת אילת למציאת עבודה,

לזכות אליהו בן אילת להצלחה ברוחניות ובגשמיות

בעילום שם למציאת עבודה קבועה

במקום נוח ופרנסה בשפע

לזכות ישראל בן אירית, דוד בן אירית, משה בן

אירית, בן ציון בן אירית לזיווגים הגונים בקרוב

לזכות שלמה בן רודה, נעמי בת שושנה

להצלחה בכל העניינים

לזכות ח. בת מ.ל. לזיווג הגון בקרוב ובניקול

לזכות עמרם אלחנן בן שפרה חנה

להצלחה בכל בעניינים

לרפואת תמר בת זוהרה

לזכות מ.ע. בת א.

לזיווג הגון בקרוב ממש ופרנסה בשפע

לע"י מרימה בת תיוה נלבי"ע כ"א אלול תשס"ט

לזכות אברהם בן רחל רייזל, רחל בת טויבא

לביני עדי דורות ישרים מבורכים

לזכות יוכבד מיכל בת עליזה אל"ס

לזיווג הגון במהרה

לרפואת יוסף מאיר בן רייזל הדס ולקיימת דירה

גדולה ויפה בירושלים בלי חובות בקרוב

לזכות ליאור בן עדנה להצלחה בכל העניינים ובפרט

בתביעה בבית המשפט (בחודש נובמבר 2022 למינים)

לרפואת רחל בת סוזן, לידה קלה ליסכה בת רונית

קח גם אתה שותפות קבוע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת זוהרה למזכי הרבים: בנינים ובני בנינים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | במעמדות נדרים | לאותי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פלוס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעניינים להפיק את העלון מחזמים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

יתן להשאיר הודעה בכל שעות היממה ויחזור אליכם בסיד

מטחלה הגיונית יהיה ללא תשלום למפיעים 250 עלונים מטחלה

בוצעת בקורות חלקה או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM